

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Udrag fra Vanemennesker

Citation: Michaëlis, Sophus: "Vanemennesker", i Michaëlis, Sophus: *Vanemennesker*, Jacob H. Mansas Forlag, 1892, s. 88. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-michs_02-shoot-idm140033056293136/facsimile.pdf (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Vanemennesker

VIII.

Et graaligt Lys faldt gennem de dobbelte Ruder
og skinned over Pultenes grønne Mulum,
i al den blankslidte Renlighed,
paa Mapper og tunge Pakker med »Sager« fylde,
paa Kurve med Akter og Stabler af Materiale,
paa Klatpapir med Spor af et adspredt Sind:
en Haand, der famled i halvvejs Synd over Fladen
og ridsed tankeløst Tant, der vidned kun om, at Sjælen
en flygtig Stund var brudt som en fangen Fugl
ud af Bureauets gitrede Fængselskortsyn,
at Sjælen aanded en anden friere Luft,
at Hjertet længtes og bares mod ukendte Egne
i usikkert Lys og i Stemning, hvor Kilderne løses,
— og dette stregede Krimskrams var som et Udslag
af Trangens Viser, der tyngedes dybt til Siden
og ikke stod i sin vanlige Ligevægt.

Der var saa stille derinde, og alle Bøgerne tav.
De bugned tæt fra Loft til Gulv.
Jeg gik forbi og lod Titlerne opremse for mig:
tørre skematiske Ting, — en Rigdom af døde Sten.
Kunde de tale? — Ja den, som aabnede Stenen
og stirred i den og læste i Timer og Dage,
han kunde vel gøre sig lydhør for denne Røst,
der snurrede afsted som en taktfast og sikker Maskine,